

wych w związku z likwidacją skutków powodzi, która miała miejsce w lipcu 1997 r. (Dz. U. Nr 113, poz. 736 i z 1998 r. Nr 94, poz. 593).

7. Przepisy art. 1 pkt 17 mają zastosowanie do rozliczenia podatku dochodowego od dochodu uzyskanego w roku podatkowym rozpoczynającym się po dniu 31 grudnia 1998 r.

8. Przepis art. 21 ust. 2 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 1998 r., zachowuje moc obowiązującą w odniesieniu do przychodów wynikających z umów zawartych przed dniem 1 stycznia 1999 r.

Art. 3. Minister Finansów ogłosi w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolity tekst ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1999 r. i ma zastosowanie, z zastrzeżeniem art. 2, do dochodów uzyskanych od tego dnia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

932

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 18 listopada 1998 r.

w sprawie wskaźników przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w 1999 r.

Na podstawie art. 3 ust. 5 ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1995 r. Nr 1, poz. 2 i Nr 43, poz. 221 oraz z 1997 r. Nr 121, poz. 770) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się, że w 1999 r.:

- 1) maksymalny roczny wskaźnik przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia wynosi 10,5%,
- 2) orientacyjne wskaźniki przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w kolejnych kwartałach

roku, w stosunku do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z roku poprzedniego, wynoszą:

- a) w I kwartale — 8,0%,
- b) w II kwartale — 9,5%,
- c) w III kwartale — 10,5%,
- d) w IV kwartale — 14,0%.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Buzek*

933

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 18 listopada 1998 r.

w sprawie szczegółowego trybu działań pracowników ochrony, podejmowanych wobec osób znajdujących się w granicach chronionych obiektów i obszarów.

Na podstawie art. 36 ust. 5 ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. Nr 114, poz. 740) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie reguluje szczegółowy tryb działań pracowników ochrony, polegających na:

- 1) ustalaniu uprawnień osób do przebywania na obszarach lub w obiektach chronionych,
- 2) legitymowaniu osób w celu ustalenia ich tożsamości,
- 3) wzywaniu osób do opuszczenia obszaru lub obiektu, w przypadku stwierdzenia braku upraw-

nień do przebywania na terenie chronionego obszaru lub obiektu albo stwierdzenia zakłócenia porządku,

- 4) ujęciu osób stwarzających, w sposób oczywisty, bezpośrednie zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzkiego, a także dla chronionego mienia, w celu niezwłocznego oddania tych osób Policji.

§ 2. 1. Ustalenia uprawnienia osoby do przebywania na obszarach lub w obiektach chronionych pracownik ochrony dokonuje przez:

- 1) sprawdzenie, czy osoba posiada przepustkę, identyfikator albo inny dokument uprawniający do przebywania na obszarze lub w obiekcie chronionym, wystawiony przez osobę zarządzającą tym obszarem lub obiektem,
- 2) porównanie okazanego dokumentu z określonym wzorem,
- 3) sprawdzenie okazanego dokumentu pod względem:
 - a) zgodności danych personalnych w nim zawartych z tożsamością osoby,
 - b) terminu jego ważności.

2. Ustalenia uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, pracownik ochrony może dokonać także na podstawie ustnego lub pisemnego upoważnienia do przebywania przez osobę na obszarze lub w obiekcie chronionym, wydanego przez zarządzającego tym obiektem lub obszarem.

3. Pracownik ochrony, na żądanie osoby, w stosunku do której podejmuje czynności określone w ust. 1 i 2, jest obowiązany:

- 1) podać swoje imię i nazwisko oraz okazać licencję lub inny dokument identyfikacyjny potwierdzający uprawnienia do podjęcia czynności w taki sposób, aby osoba, wobec której jest podejmowana ta czynność, miała możliwość odczytania i zanotowania danych zawartych w tym dokumencie,
- 2) podać podstawę prawną i przyczynę podjęcia czynności.

§ 3. Przed rozpoczęciem legitymowania osoby pracownik ochrony jest obowiązany:

- 1) podać swoje imię i nazwisko oraz, w razie potrzeby, okazać licencję lub inny dokument identyfikacyjny, potwierdzający uprawnienia do podjęcia czynności, w taki sposób, aby osoba legitymowana miała możliwość odczytania i zanotowania danych zawartych w tym dokumencie,
- 2) podać podstawę prawną i przyczynę legitymowania.

§ 4. 1. Przystępując do legitymowania, pracownik ochrony wzywa osobę legitymowaną do okazania dokumentu, o którym mowa w ust. 2.

2. Tożsamość osoby legitymowanej ustala się na podstawie:

- 1) dowodu osobistego,
- 2) tymczasowego dowodu osobistego,
- 3) tymczasowego zaświadczenia tożsamości,
- 4) dokumentu stwierdzającego tożsamość cudzoziemca,
- 5) paszportu,
- 6) innych dokumentów potwierdzających tożsamość, zaopatrzonych w fotografię i adres zamieszkania osoby legitymowanej.

§ 5. 1. Pracownik ochrony, legitymując, dokonuje sprawdzenia okazanego dokumentu pod względem zgodności danych personalnych w nim zawartych z tożsamością osoby legitymowanej.

2. W razie legitymowania osób znajdujących się w pojeździe, gdy uzasadniają to względy bezpieczeństwa, pracownik ochrony ma prawo żądać opuszczenia pojazdu przez te osoby.

§ 6. Z czynności legitymowania pracownik ochrony sporządza notatkę służbową, zawierającą dane personalne osoby legitymowanej, wskazanie rodzaju dokumentu oraz jego numeru i serii, a także czasu, miejsca i przyczyny legitymowania.

§ 7. 1. Pracownik ochrony wzywa osobę nie posiadającą uprawnienia do przebywania na obszarze lub w obiekcie chronionym albo zakłócającą porządek do opuszczenia obszaru lub obiektu, informując ją o przyczynie wydania tego polecenia.

2. Przed przystąpieniem do czynności, o której mowa w ust. 1, pracownik ochrony jest obowiązany użyć zwrotu „Służba ochrony” oraz podać swoje imię i nazwisko.

3. W przypadku niepodporządkowania się poleceniu, o którym mowa w ust. 1, pracownik ochrony wzywa Policję i sporządza notatkę służbową o okolicznościach tego wezwania.

§ 8. 1. Przy ujęciu osoby stwarzającej, w sposób oczywisty, bezpośrednie zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzkiego, a także dla chronionego mienia, pracownik ochrony jest obowiązany do:

- 1) użycia zwrotu „Służba ochrony”,
- 2) wezwania osoby do zachowania zgodnego z prawem i odstąpienia od wykonywania czynności stwarzających zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzkiego, a także chronionego mienia,
- 3) uniemożliwienia oddalenia się osoby ze wskazanego miejsca,
- 4) poinformowania osoby o ujęciu i jego przyczynach oraz uprzedzenia o obowiązku zastosowania się do wydawanych poleceń,
- 5) wylegitymowania osoby ujętej w celu ustalenia jej tożsamości,
- 6) niezwłocznego powiadomienia Policji,
- 7) przekazania osoby ujętej przybyłym na wezwanie funkcjonariuszom Policji.

2. Zastosowanie środka przymusu bezpośredniego podczas wykonywania czynności ujęcia odbywa się na warunkach określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1998 r. w sprawie szczegółowych warunków i sposobów użycia przez pracowników ochrony środków przymusu bezpośredniego (Dz. U. Nr 89, poz. 563).

§ 9. Pracownik ochrony jest obowiązany do udzielenia pomocy przedlekarskiej osobie ujętej, która ma

widoczne obrażenia ciała lub utraciła przytomność, a w razie potrzeby lub na jej prośbę jest obowiązany wezwać pomoc lekarską.

§ 10. 1. Każdy przypadek ujęcia osoby pracownik ochrony jest zobowiązany udokumentować w notatce służbowej.

2. Notatka służbowa, o której mowa w ust. 1, powinna zawierać w szczególności:

- 1) dane personalne osoby ujętej,
- 2) datę, godzinę i miejsce ujęcia,
- 3) przyczynę ujęcia,
- 4) datę i godzinę poinformowania oraz przekazania osoby Policji,

- 5) numer licencji, imię i nazwisko pracownika ochrony,
- 6) informację o udzieleniu pomocy przedlekarskiej i jej zakresie.

§ 11. Przepisy § 8—10 rozporządzenia stosuje się także w przypadku wykonywania przez pracowników ochrony czynności, o której mowa w art. 37 pkt 1 ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. Nr 114, poz. 740).

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Buzek*

934

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 26 listopada 1998 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie ustanowienia urzędu Pełnomocnika Rządu do Spraw Realizacji Oświęcimskiego Strategicznego Programu Rządowego.

Na podstawie art. 10 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o organizacji i trybie pracy Rady Ministrów oraz o zakresie działania ministrów (Dz. U. Nr 106, poz. 492 i Nr 156, poz. 775 oraz z 1997 r. Nr 141, poz. 943) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 1996 r. w sprawie ustanowienia urzędu Pełnomocnika Rządu do Spraw Realizacji Oświęcimskiego Strategicznego Programu Rządowego (Dz. U. Nr 145, poz. 672 i z 1997 r. Nr 158, poz. 1052) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 w ust. 2 wyrazy „Wojewoda Bielski” zastępuje się wyrazami „Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji”;
- 2) w § 9 wyrazy „Urząd Wojewódzki w Bielsku-Białej” zastępuje się wyrazami „Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji”;
- 3) w § 10 wyrazy „Wojewody Bielskiego” zastępuje się wyrazami „Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Buzek*

935

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 24 listopada 1998 r.

w sprawie skali podatku dochodowego oraz wysokości kwoty przychodu podlegającego opodatkowaniu zryczałtowanemu.

Na podstawie art. 27 ust. 4 i art. 30 ust. 5, w związku z art. 27 ust. 3 i art. 30 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 1993 r. Nr 90, poz. 416 i Nr 134, poz. 646, z 1994 r. Nr 43, poz. 163, Nr 90, poz. 419, Nr 113, poz. 547, Nr 123, poz. 602 i Nr 126, poz. 626, z 1995 r. Nr 5, poz. 25 i Nr 133, poz. 654, z 1996 r. Nr 25, poz. 113, Nr 87, poz. 395, Nr 137, poz. 638, Nr 147, poz. 686 i Nr 156, poz. 776, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 30, poz. 164, Nr 71, poz. 449, Nr 85, poz. 538, Nr 96, poz. 592, Nr 121, poz. 770, Nr 123, poz. 776, Nr 137, poz. 926, Nr 139, poz. 932, 933, 934 i Nr 141, poz. 943 i 945 oraz z 1998 r. Nr 66, poz. 430, Nr 74, poz. 471, Nr 108, poz. 685, Nr 117, poz. 756, Nr 137, poz. 887 i Nr 144, poz. 930) zarządza się, co następuje:

§ 1. Skalę podatku dochodowego określonego w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 1993 r. Nr 90, poz. 416 i Nr 134, poz. 646, z 1994 r. Nr 43, poz. 163, Nr 90, poz. 419, Nr 113, poz. 547, Nr 123, poz. 602 i Nr 126, poz. 626, z 1995 r. Nr 5, poz. 25 i Nr 133, poz. 654, z 1996 r. Nr 25, poz. 113, Nr 87, poz. 395, Nr 137, poz. 638, Nr 147, poz. 686 i Nr 156, poz. 776, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 30, poz. 164, Nr 71, poz. 449, Nr 85, poz. 538, Nr 96, poz. 592, Nr 121, poz. 770, Nr 123, poz. 776, Nr 137, poz. 926, Nr 139, poz. 932, 933, 934 i Nr 141, poz. 943 i 945 oraz z 1998 r. Nr 66, poz. 430, Nr 74, poz. 471, Nr 108, poz. 685, Nr 117, poz. 756, Nr 137, poz. 887 i Nr 144, poz. 930), zwanej dalej „ustawą”, ustala się na rok 1999 w wysokości: